

[Finansministeren.]

administrationen i disse henseender kan blive tilrettelagt på en hensigtsmæssig og rationel måde. Også bortset fra de særlige problemer, nybyggeriet giver, må det være rigtigt, at man ved, hvordan opbygningen af den nye administration skal finde sted, således at de kontormæssige funktioner tilrettelægges så rationelt som muligt.

Det er specielt, vil jeg sige til det ærede medlem, disse kontormæssigt rationelle opbygninger, som det pågældende rationaliseringsfirma skal tage sig af, og det er derfor, man har antaget det. Dette firma skal derimod ikke, hvad jeg synes det ærede medlems spørgsmål antyder, deltage i planlægningen af kildeskatteadministrationen i øvrigt og altså ikke tage stilling til den organisatoriske opbygning, men kun tage stilling til, i hvilket omfang vi kan bruge moderne kontorrationaliseringsmetoder inden for dette hus, hvor skillevæggene skal være, hvorvidt der skal være kontorlandskab osv.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at før man antog firmaet, blev administrationsrådet i øvrigt spurgt til råds om, hvilket privat firma man i givet fald kunne få bistand hos til kildeskattedirektoratets opbygning — altså til denne kontormæssige funktion og ikke til den organisatoriske opbygning. Derefter besluttede man sig til at antage det private firma, navnlig ud fra den betragtning, at der her er tale om en opgave, der både efter sit omfang og sit specielle indhold må betegnes som helt ekstraordinær, og hvor man derfor må gå ud til firmaer, der har haft erfaringer på disse områder vedrørende kontorlandskaber o. lign., og ikke til et administrationsråd, som ikke tidligere har beskæftiget sig med disse spørgsmål.

Egon Jensen: Jeg er i den situation, at jeg kan sige tak til finansministeren. Jeg forstår, at det udelukkende drejer sig om det kontormæssige, og at den rent organisatoriske opbygning stadig væk er administrationsrådets, og det er jeg glad for at høre. At man så drager nytte af det, man i øvrigt kan derudover, skal jeg ikke have noget imod.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søren Jensen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Finder ministeren, at de gældende regler for privatflyvere (sportsflyvere), herunder bestemmelserne for erhvervelsen og bevarelsen af certifikat, er rimelige og tilstrækkelige under hensyn til såvel flyverens som almenhedens sikkerhed?“

Skriftlig begrundelse:

Tirsdag den 22. oktober d. å. styrtede et mindre privatfly i Nibe Bredning. De tre ombordværende blev dræbt. Dette er det sidst kendte af en række flystyrt med privatmaskiner, der alene i 1968 har kostet 10 mennesker livet.

I 1966 blev udstedt 273 certifikater, i 1967 448, og i 1968 er man indtil nu nået op på omkring 800. Med denne stigning bør der lægges størst mulig vægt på sikkerheden, da flere og flere mennesker involveres dels som førere og passagerer, dels i almenheden.

I luftfartsdirektoratet har der, efter hvad der er oplyst, i længere tid været overvejelser om ændringer i reglerne vedrørende uddannelsen, uden at dette dog hidtil har givet anledning til nye bestemmelser.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Søren Jensen: På baggrund af den øgede interesse for privat flyvning og den triste kendsgerning, at 10 mennesker i år er dræbt ved 6 privatmaskiners styrt, samt at der er sket andre styrt, som også let kunne have kostet menneskeliv, bl. a. i Ålborg lufthavn, hvor et fly fløj imod en hangarbygning, har jeg rejst spørgsmålet om, hvorvidt de gældende regler for flyvning med private maskiner, herunder bestemmelserne om erhvervelse og bevarelse af certifikat, er rimelige og tilstrækkelige under hensyn til såvel flyveren som passagererne og til almenhedens sikkerhed.

Hvad angår privatflyet, som forleden faldt ned i Nibe Bredning, kunne nedstyrtning jo lige så let være sket i Nibe by eller anden bebyggelse på egnen, eftersom piloten tilsyneladende havde tabt orienteringen i